

Onda Je Došao Isus

... i vela, velikog Imena Tvoga pomazanog Deteta Gospoda Isusa Hrista. Mi ti zahvaljujemo za Njegov Život, i za Njegovu milost koju je izlio u naša srca, Duhom Svetim.

² Ako ćemo samo stati, da brojimo mnoge blagoslove koju su nam dani, to bi bilo nebrojivo. Mi smo zahvalni za naše zdravlje, i za sve velike blagoslove koje novac ne može kupiti. Ti si bogato, u Svakoj milosti, njih darovao na nas. I mi smo privilegovani ljudi koji znaju Tebe.

³ I to je želja našeg srca da oni koji ne poznaju Tebe, i nisu prijatelji sa Tobom, da bi oni mogli upoznati Tebe, i njihovi gresi bili oprosteni, i da budu prijatelji sa Tobom, Oče. Jer Ti si rekao, “Ja sam blag i ponizan. I krst je bio lak i bremena su bila laka.” I mi se molimo da se Ti manifestuješ svakom pojedinom večeras. I ako bi ovde neko bio slučajno ko Te ne poznaje, mogu li oni doći večeras i da Te prime. Pomozi Hrišćanima dok oni idu dalje. Blagoslovi ove pesme, večeras, koje pevaju ovi ljudi.

⁴ I pomozi nam u dolazećem otkrivenju. Ovih pet noći, Gospode, mi osećamo da će biti Tvoja volja, da mi možemo posvetiti ove noći službama, upravo pre nego što proslavimo veliko uskrснуće; i raspeće, uskrснуće našeg Gospoda.

⁵ Budi sa nama sada. Dođi na svoju Reč, Gospode, i služi nam, i možemo li mi imati zajedništvo oko Reči, pomoći Duha Božijeg. U Hristovo Ime mi molimo. Amen.

⁶ To je velika privilegija probati stati pred jednu osobu, i govoriti o Gospodu Isusu. I ja sam primetio, u mojim službama, to jednostavno nije važno Bogu, da li je ovde stotinu ili hiljade ljudi. On ima istu Poruku sve vreme za ljude, a to je Njegova milost.

⁷ Naš predmet počinje večeras, sa jednim od najdivnijih delova Pisma. Ja mislim da je celo Pismo upravo savršeno. Ne može se ni jedna greška naći u Reči Božijoj. To je upravo savršeno. Ali, tekst koji mi imamo u razmatranju, je jedan od najizvanrednijih tekstova iz Pisma. To je jedan od pečata Njegovog Mesijanstva.

⁸ Znaete, ljudi mogu doći na svet, i mogu učiniti sve vrste izjava i sve vrste obećanja, ali ako oni nisu u stanju da ispune obećanja, zašto, njihova obećanja ne čine nikakvo dobro. Ali kada čovek dolazi i učini obećanje, i onda je u stanju da ispuni obećanje, to čini njegovu reč dobrom.

⁹ I On je bio jedini Čovek koji je ikada živeo na zemlji, a da je mogao dati ovu izjavu, “Ja imam moć da položim Svoj Život, i ja imam moć da ga podignem ponovo.”

¹⁰ Ja sam bio privilegovan u mojoj službi, da stojim pored grobova mnogi utemeljivača religija, i to velikih utemeljivača kao što je Muhamed i mnogih drugih najpoznatijih religija sveta. Ali svaka od njih ima obeleženo mesto gde je njen utemeljivač umro, i gde je sahranjen, i leže tamo do današnjeg dana.

¹¹ I kao što još, u prirodnom, ja nikada nisam imao privilegiju da stanem pored otvorenog groba gde je Hrist bio položen, i grob Ga nije mogao držati. Jer On je bio Onaj koji je rekao. "Ja polažem Svoj Život; i ni jedan Čovek ga ne uzima od Mene. Ja ga polažem i Ja ga podižem ponovo."

¹² I to je jednina religija na svetu za koju može da se dokaže da je ispravna, to je Hrišćanska religija. Naš Gospod, nije samo umro za svoj narod, već On je ustao ponovo za njihovo opravdanje. I On se uzneo u Visinu, večeras, i sedi na Tronu Božijem. I Njegov Duh živi u Njegovoj Crkvi, sa Njegovim ljudima, radeći iste stvari koje je On radio kada je bio ovde na zemlji; nastavljaajući Njegovu službu.

¹³ I posle ovoga jutra, Sveti Duh tako divno dolazi dole i kupajući nas u Njegovoj velikoj lepoti, ja sam upravo bio inspirisan da govorim ove reči i kažem, da će jednog slavnog dana svi darovi koji su u crkvi biti postavljeni u stranu, u ogrtač, kao što je i bilo. I Sveti Duh, Lično, će jednostavno uzeti Crkvu u takvu kontrolu, Božanske ljubavi, sve dok bolesni ne budu izlečeni, dok slepi ne budu gledali, hromi hodali, bez da su ruke bile položene na njih. To će upravo biti jedno predivno jedinstvo.

¹⁴ I dok mi stojimo ovoga jutra, u dobu i vremenu u kojem smo mi, i videći tog čoveka da hoda . . . ili sklupčanog ovde sa svojom glavom pognutom među svojim kolenima, i sa oboljenjem kičme koje ga je ukočilo ovako, i povilo ga dole. I sve dok sedeći tamo, nije počeo da se ljulja nazad i napred, u svojim leđima.

¹⁵ Onda videći toga čoveka kako ide nazad i seda dole, nakon prolazjenja kroz molitvenu liniju, i znajući da je dao izjavu, i rekao je, za mnoge godine, on je stvarno jedva čuo na svoje uši, i videći Gospoda Isusa kako otvara uši tako perfektno, sve dok on nije mogao da čuje buku slavljenja. Idući nazad i sedajući dole stavljajući svoje ruke preko svojih ušiju i plaćući. Jedan biznismen; čovek koji je vozio stotine kilometara da stigne ovde.

¹⁶ Onda, nakon toga, na platformi svedočanstva te dece dolazeći ovde, ljudi koji su bili u ozbiljnom stanju, oboleli od svih vrsta oboljenja, preko cele zemlje, dajući svedočanstva o njihovom stanju, i kako su oni umirali od raka i različitih oboljenja. I evo ih ovde, normalni izlečeni. To je samo jedno od potvrđenja Njegovog kontinuiranog Mesijanstva.

17 To je potvrđenje da je Hrišćanstvo Istinito. Nema druge religije koja je Istinita osim Hrišćanstva. I to je Istina. Hrist je Istina. On . . . Hristova religija nije umrla sa Hristom. Ona je možda umrla sa Njim, ali ona se i podigla takođe, sa Njim. I On, večeras, još uvek dokazuje Svoje veliko Mesijanstvo.

18 Mi smo učili u nekoj maloj knjizi koju sam čitao nekada ranije, zvanu, Princ Doma Davidova. Ja verujem da je to pisao čovek zvani Ingraham. I to je verovatno deo istine, i uzeto je iz nekih starih manuskripata, iz kožnih manuskripata unazad mnogo, mnogo godina. Tamo je bila mlada Jevrejka, u Palestini, u isto vreme kada je Isus bio tamo. I ona, pišući svom ocu u Aleksandriju, je održavala bliske kontakte sa njenim ocem, pišući u vezi Jovana Krstitelja i Isusa koje je nazivao Sebe "Mesija." I u tome ona daje predivnu sliku naše teme večeras.

19 Ona je rekla da su Marta i Marija i Lazar bili bliski prijatelji sa Isusom. Da, nakon smrti Josipa, da su otišli . . . On je došao da živi sa njima, i da bude sa njima. Lazar je učio da bude pisar u hramu. I Marta i Marija su bile takođe . . . Oni nisu imali oca i majku. Tako, one su pravile male tapiserije za hram i malu odeću i stvarčice, iglene radove, i to im je stvaralo posao. I Isus je došao da se nastani sa njima, pre nego što je On Sebe ikad obznanio da je On bio Mesija.

20 I Lazar je bio dole kod reke, da čuje kako Jovan propoveda. Tako on se vratio nazad i rekao im je kako je veliki prorok izašao iz Galileje, napolje iz divljine, i šta je on objavljivao, da je dolazak Mesije bio na dohvat ruke. I mali Lazar nije znao da je sam On kome je on govorio bio Mesija, lično.

21 I jednoga dana on je nagovorio Isusa, kao što je i bilo, da ide dole sa njim, da čuje ovog proroka kako propoveda. I Jovan dole tamo, nije bio zaodenuć naduvenim rečima; samo je bio običan, jednostavan čovek, a ne obučen kao visoki sveštenici.

22 Jer, Bog ne prebiva u našem načinu odevanja. Bog se puno ne brine u vezi toga, toliko dugo dok smo odeveni pristojno i izgledamo u redu. Vi ne morate da imate vaše kragne izokrenute, ili da nosite turban na glavi. Bog želi da vi imate ponizno, pokorno srce. To je šta Bog traži.

23 I kako je on video Isusa dolazeći sa Jovanom na njegovo krštenje, Jovan se okrenuo i pogledao, i rekao, "Gle Jagnje Božije koje uzima grehe sveta."

24 I kada je Isus bio kršten od Jovana, kazali su da se On vratio kasnije u dom Lazara i Marte. I kako je On živeo tamo, jeo za njihovim stolom, spavao u njihovom krevetu tamo u Betaniji. I jednoga dana, Bog je progovorio Isusu i rekao Mu, "Ja želim da ti napustiš ovo mesto, i da ideš gde ću Ti Ja pokazati."

25 Sada, mi znamo da Biblija kaže, u Svetom Jovanu 5:19, Isus je rekao, “Ja ne radim ništa dok mi Otac najpre to ne pokaže.”

26 I sad Bog je morao da Mu pokaže onda, šta da radi, inače On nikada ne bi napustio Bataniju. Tako On je izašao napolje, zo oko dan, ili dva putovanja.

27 Vreme je prolazilo i prolazilo, i Lazar se razboleo, i oni su poslali nekoga po Isusa da dođe. Ali, umesto dolaska, Isus je jednostavno ignorisao poziv.

28 Sada zar to ne bi vas načinilo da se čudno osećate da vaš pastor učini tako? To bi učinilo vas da se osećate kao, “Pa, on ne brine uopšte o nama.”

29 Ali, oh, ako bi vi upravo stali za minut, da se setite ovoga, da, “Sve stvari idu na dobro onima koji ljube Gospoda.” Ništa na svetu ne može ići loše, toliko dugo dok ste u Bogu. “Koraci pravednika određeni su od Gospoda.”

30 I onda su oni ponovo poslali po Isusa. I On je, naizgled ignorisao njihov poziv, i jednostavno otišao dalje. Nakon što je prošlo četiri dana, On je rekao, “Naš prijatelj, Lazar, je zaspao, i zbog vas drago Mi je da nisam bio tamo.” Jer, ako bi On bio tamo, oni bi pokušali da Ga nagovore da uradi nešto što ne bi bila volja Božija.

31 Oh, kako bih se mogao zaustaviti ovde za momenat! Kako da, mnogo puta, sa dobrim namerama, ljudi pokušavaju zvati ljude izvan volje Božije. Ljudi bi trebali znati potpuno svoj poziv. Vi treba da znate šta vi radite, a ne samo slučajan put, ili da vas novac vodi od jednog mesta do drugog, ili da to radi popularnost. Nije važno koliko ste vi popularni, koliko ste bogati, vi uvek morate najpre tražiti Boga, da znate šta je Njegov plan i Njegova volja.

32 Sada, kada je Lazar bio bolestan, izgledalo je čudno da se On nije vratio nazad. Ali Isus je rekao, “Drago Mi je da nisam bio tamo.”

33 Jer oni bi Ga nagovarali, govoreći, “Sada, zašto ne dođeš *ovde*? Zašto ne uradiš *ovo*? I zašto ga ne podigneš iz mrtvih? Ti si podigao druge.” Ali, Isus je znao bolje. Isus je znao šta je bila Očeva volja.

34 I, oh, kakva je to blagoslovljena privilegija, da mi možemo znati Očevu volju. Ako ćemo tražiti Boga, Bog će učiniti znanom Svoju volju.

35 Ja bih radije da znam da sam bio u volji Božijoj, ako ja nikada ne bih ni progovorio nekoj osobi, nego da sam propovedao desetinama hiljada ljudi svako veče, iznav volje Božije. Ja bih radije da znam volju Božiju. Ja verujem da je ovo rekao David, “Ja bih radije bio vratar,” u . . . ili nešto, u “kući moga Gospoda, nego da prebivam u šatorima navaljalih.”

³⁶ Kakva li privilegija, da pronađemo naše mesto i tamo prebivamo. Nije važno kako nas đavo trese, šta on kaže, i kako se on izruguje, ostanite tačno u volji Božijoj.

³⁷ Primitite, onda, kada je Gospod rekao, “Sada, on je—on je mrtav.” Oni su mislili da je on zaspao. On je rekao, “On je mrtav. I radi vas, drago mi je da nisam bio tamo. Nego Ja idem da ga probudim.” Oh moji! To nije bilo, “Ja ću otići i videti ako mogu; Ja ću ići i pokušati.” Nego, “Ja ću ići i probuditi ga.” Jer, On je znao, Bog Mu je pokazao u viziji, da će Lazar izaći iz groba. I to nije posao za pretpostavljenje. Oh, ako bi Bog. . .

³⁸ Bilo u koje vreme kada Bog pokazuje viziju šta će se desiti, to će biti tačno na taj način, ako je vizija od Boga. Jednostavno mora se desiti! Kako bih se ja mogao zaustaviti ovde u svom tekstu, i upravo citirati satima, slučajeve koje ja znam.

³⁹ Ja sam prošao kroz slučajeve gde sam mogao da mislim, “O Bože, sigurno Ti ćeš to uraditi,” jednostavno izlazeći napolje i samo pokušavajući da testira moju veru naspram toga. Ali mnogo puta to nije delovalo.

⁴⁰ Ali kada Bog pokazuje viziju, oh moj, to se jednostavno mora desiti. To ne može da izneveri. I zato što On to radi sada, to je nepogrešiv dokaz da je On još uvek Mesija, da je Njegovo Mesijanstvo zapečaćeno znacima i čudesima potvrđeno od Njegove blagoslovljene Reči.

⁴¹ I onda misliti, da, kada je Lazar, postao bolestan. Niko ne zna šta je bolest sve dok je vi nemate u svojoj kući. I ja sam siguran da svako od nas, večeras, može saosećati sa Martom i Marijom. Kako je njihov jedini hranilac koga su imale, njihov brat, ležao bolestan na krevetu. I verovatno su doktori odustali od njega. Mi smo učili da je on umro od krvarenja u plućima, verovatno tuberkuloze. I on je umro u takvom stanju. I kada je on bio bolestan, i kada su doktori odustali od njega, i onda je Isus izneverio da dođe Svome prijatelju.

⁴² Sada, to je zaista bilo mračno doba. Možete li vi da zamislite te dve divne mlade dame koje su poslale po Isusa da dođe, I On je to odbio? Nakon što su oni izašli iz crkve i odrekli se stare ortodoksne religije, i odvojili sebe od ostalih udruženja ovoga sveta; i zatim su stavili sve svoje pouzdanje u tog Čoveka, Hrista, za koga su oni verovali da je bio Mesija, Hrist; i onda ih je On izneverio!

⁴³ Oh, mi smo svi imali takvu vrstu iskustva. Ja se sećam kada sam ja bio novo obraćenik, kako su moju ljude mislili da sam ja izgubio um. Pa, oni su govorili, “Ako ti budeš držao takvu vrstu religije, ti ćeš biti u umobolnoj instituciji za nekoliko dana.” Vi ste takođe imali istu stvar, od ljudi koji su zbijali šalu na vaš račun, i vaša udružena govoreći da ste vi otišli u

vrlo mračan kraj. Ali dokle god je vaša vera u Hristu, sve će izaći na dobro. Nemojte se nikada brinuti oko toga. I ja se mogu setiti kako da ljudi . . .

⁴⁴ Ja sam sreo svog prijatelja, i mlada devojkje sa kojima sam se družio, sreo sam ih na ulici. I on je rekao, “Bili, zar si postao sveti valjač.” Ja nisam mario, jer sam znao da će se nešto desiti, nešto će se dogoditi.

⁴⁵ I, u mom srcu, ja sam verovao da će to biti stvarno, istiniti Sveti Duh. Dvadeset i četiri godine su prošle, i to se jednostavno usidrilo tamo večeras. [Brat Branham kuca po propovedaonici tri puta. —Ed.] Ja sam imao istu odlučnost da Mu služim, kao što sam to radio i prvo veče kad sam Mu obećao, u toj maloj staroj brvnari. Svakako. Nešto će se desiti! Tamni časovi će doći. Tragedije će doći. Razočarenja će doći. Smrt će doći. Ali, ali suočavajući se sa svim tim, ja se odmaram na toj divnoj nadi koju je On rekao, “Ja sam uskrsnuće i Život; onaj koji veruje u Mene, ako i umre živeće.”

Moja je vera izgrađena na ničem manjem
Nego na Isusovoj Krvi i pravdi;
Kada svuda oko moje duši se daje put,
Onda On je sva moja nada i prebivalište.

Na Hristu, čvrstoj Steni, mi stojimo;
Sva druga zemlja je živi pesak, Svakako!

⁴⁶ Oh mora da je bilo mračno vreme; kada su njihovi doktori izneverili njih, kada ih je njihov prijatelj izneverio, Lazar je sada umirao. I četvrti dan je nastao, i on je krvario zadnji put, i otišao da bude sa Bogom. Oni su ga izvadili napolje; izvukli su krv iz njegovog tela, stavili začine i nard u njegove vene, obukli ga u odeću i položili u grob. I on je ležao tamo, četiri dana, mrtav. Njegovo telo je smrdelo.

⁴⁷ Sada, svako zna da se ljucko telo raspada nakon, oko sedamdeset dva sata.

⁴⁸ To je razlog da je Isus morao da uskrsne pre završetka trećeg dana. I za sedamdeset dva sata propadljivost ulazi unutra.

⁴⁹ I David u Bibliji, je rekao, osamstotina godina pre Hristovog rođenja, pod nadahnućem Svetoga Duha. Rekao je, “Neću dopustiti da Moj Svetac vidi raspadljivost, niti ću ostaviti Njegovu dušu u paklu.”

⁵⁰ To je razlog što je On rekao, “Uništite ovo telo, i za tri dana Ja ću ga podići.” On je znao da raspadljivost neće ući unutra. To je razlog što je On umro u petak posle podne, i ustao ponovo u nedelju ujutru, zato što je On znao da ni jedna ćelija tog blagoslovljenog tela neće biti dodirnutu od propadljivosti.

⁵¹ Jer, Božija Reč je tako nepogrešiva. Oh moj! On drži Svoju Reč, sve do kraja. “On neće dopustiti da Njegov Svetac vidi trulost, niti će ostaviti Njegovu dušu u paklu.” Božija nepogrešiva Reč ne može izneveriti. Tamo su položili Njegovo telo.

Naravno, ljudi su zapitkivali. Oni su rekli, “Tri dana i noći!”

⁵² Ali, to je bilo u okviru tih tri dana i noći, On je rekao. On je znao da to ne može biti cela tri dana i tri noći, jer bi propadljivost ušla unutra.

⁵³ Tako ovde ja Lazar, četiri dana su prošla. Nos je već bio upao, u lice. Prsti su već bili ukočeni. Toplota kože je počela da ulazi u njegovo telo i da izjeda meso.

⁵⁴ Oh, to mora da je bio najcrnji čas te male porodice koji je ikada imala! Njihov prijatelj je otišao. Njihova crkva; oni su bili odstranjeni. Njihov brat je bio mrtav. I ljudi su se rugali i ismejivali su se nada njima, dok se te dve male devojke sedele zajedno u kući, sa svojim crnim velima preko svojih lica, kao što je orijentalni običaj. Sedeći tamo, plaćići i tužeći, zbog odlaska njihovog brata. Eto gde su one bile.

⁵⁵ Niko drugi ko nije sedeo u takvoj vrsti doma, niko drugi nego ko je sedeo sa strane svoga voljenoga! Mi znamo, mnogi od vas sada, kako smo sedeli pored našeg voljenog. Roj, ja te mogu videti kako sediš sa strane tog malog dečaka. Brate Roberson, ja mogu videti tebe i sestru Roberson sedeći sa starane njene majke. Oh, koliko mnogo vas! Ja mogu videti sebe sedeći sa strane moje male, umiruće bebe, stare oko osam meseci. Mi znamo šta su te stvari. Oh, kako mračni časovi.

⁵⁶ Ali to je bio najmračniji čas koji je ta mala porodica ikad videla. I upravo u to vreme, Isus stupa na scenu. To je, uobičajeno, to je način na koji On to radi. To je u najmračnijem času, i onda Isus dolazi na scenu.

⁵⁷ To je bilo putem dole u Vavilonu, jedno jutro, pre mnogo godina. Kada su tri Jevrejska deteta, koja su bila odvedena tamo dole, zarobljena, daleko od njihove domovine. Oni su bili tužni zbog toga što su bili u zarobljeništvu. Oni su bili tužni jer nije bilo mesta za proslavljenje. Ali oni su još uvek živeli istinito pred Bogom. I tamo dolazi grupa prevaranata napred, i oni izdaju proklamaciju, da, “Ko god se ne bude poklonio idolu,” što je suprotno njihovoj religiji “Biće bačen u ognjenu peć.” A kralj, sa svojim velikim gnevom, je izašao napolje i rekao, “Ko god se ne bude poklonio pred tim idolskim likom, mora ići u ognjenu peć i biti spaljen.” Sada, to je bilo vreme iskušavanja.

⁵⁸ I uvek postoji vreme iskušavanja. “Svaki sin koji dolazi Bogu, mora prvo biti iskušan, oproban.” Oh, ja to volim. Oh, ja

to ne prizivam, ali pošto to prođe, to donosi predivne plodove krotkosti. Vreme iskušavanja, kada je vruća vatra! Kako su svi Hrišćani, kroz doba, prolazili kroz vreme iskušavanja. I Biblija kaŕem “Ako mi me moŕemo da izdrŕimo iskušavanje, mi postajemo nezakonita deca, a ne deca Boŕija, “Tako prava deca u vreme iskušavanja, koji su to i bili, oni ne ŕive po onome ŕto vide. Njihove fizičke oči su zatvorene za stvari koje su oko njih. Oni samo hodaju po veri Gospoda Isusa Hrista, gledajući na Njegovu Reč, i verujući da će On drŕati svaku Reč tačno na naćin kako je On rekao da će uraditi. Vreme iskušavanja, kušnji!

⁵⁹ I mi vidimo, kada je to vreme iskušavanja došlo na to troje Jevrejske dece, oni su dokazali da su verni. Oni su rekli, “Mi se nećemo pokloniti tom idolskom liku.” Oh, moj!

⁶⁰ Onda, ta velika proklamacija koja je bila potpisana, oni su otišli i sakupili ih zajedno, i vezali njihove ruke na leđa, i preveli ih preko velike daske, koja je zaletište, da ih bace u peć koja je bila bukvalno crvena, sedam puta vrelija nego ŕto je ikada bila vrela. I dok su oni prelazili tu dasku, znajući u njihovim srcima, oni nisu videli kako će to Bog ikada uraditi. Ali oni su znali da to Bog moŕe uraditi. To je bila njihova privilegija da hodaju do svoje smrti, kao ŕto je bilo, i da drŕe Reč Boŕiju.

⁶¹ I dok su oni išli preko tamo, moŕda je to bio najcrnji ćas koji su oni ikad videli. Oni nisu imali—nisu imali doma kamo da idu, na ovoj zemlji. Oni su bili zatoćenici. Oni su bili baŕ kao robovi. Oni su bili odvedeni iz njihove domovine. Oni nisu mogli da idu u mesta javnog proslavljanja. Oni su proslavljali idole u toj zemlji, tako oni nisu mogli da idu u idolopoklonstvo, niti su mogli da imaju njihove privilegije iz domovine. Oni su bili zatoćenici. Ali jedna stvar, vi ne moŕete odvojiti vernika od njegovog Boga. Ne, vi ne moŕete.

⁶² I tog jutra, pošto su oni išli tamo, znajući da su oni stajali samo sa Bogom. I dok su oni poćeli da koraćaju, dok su prolazili, moŕda, najtamniji ćas koji je ikad njima doŕao. I vrelina peći je poćela da udara u njihova lica. I dok su oni naćinili svoje konaćno doviđenja ovome svetu, dole u tu uŕarenu peć onda je doŕao Isus napred baŕ upravo vreme. I On je siŕao dole u tu uŕarenu peć, donoseći sveŕi dah sa Neba, i On je udaljio vatru od njih.

⁶³ Sve dok, nakon gorenja, moŕda od jednog sata pa i viŕe, kralj je postao vrlo umoran i rakao je, “Otvorite, da vidimo ŕta se desilo.”

⁶⁴ I kada su povukli veliki poklopac sa peći, i kada je veliki metalni ili mesingani poklopac pao dole, kralj je pogledao unutra. I on je rekao, “Koliko njih smo mi stavili unutra?”

On je rekao, “Mi smo stavili trojicu.”

65 On je rekao, “Tamo su četvorica unutra. I Jedan od njih izgleda kao Sin Božiji.”

66 Može da dođe tama, vreme proterivanja, može doći vreme iskušavanja, ali Isus je uvek na sceni ako ćemo mi biti istiniti i verni.

67 Bila je jedna mala žena jednom, koja je potrošila sav svoj novac na doktore. I ona je prodala farmu, i volove možda. I sve što je imala, ona je prodala; i dala lekarima, da bi bila izlečena. Niko od njih nije mogao učiniti nikakvo dobro njoj. I dok je ona sedela sama, njeno malo telo je bilo slabo, zato što je gubila krv godinama. I izgledalo je da joj ništa ne može pomoći. I tamo . . .

68 Ona je čula. Znete “Vera dolazi slušanjem, slušanjem Reči.” Ona je čula preko na drugoj strani Galileje, da je tamo bio Prorok, Koji je isceljivao bolesne. Ali ona nije imala novca da pređe jezero. Ona nije mogla sama da prevesla sa čamcem, bila je previše slaba. I ona nije imala para da plati nekog drugog, jer je potrošila sve što je imala, za lekare, a još uvek je bila loše kao što je i uvek bila.

69 Jednog jutra, dok je sedela napolju, kao što bi mi mislili, na verandi, sa njenim malim drhtavim prstima, probajući da uradi mali hekleraj ili pletenje. I pošto je pogledala tamo dole, bila je mala buka tamo dole kod obale. I mali čamac gurnut u vrbe, i desilo se da pogleda. I posle . . .

70 Ona je sedela tamo misleći, “Sada sav moj novac je otišao. Šta ću ja uraditi sledeće? Mi ćemo . . . verovatno biti izbačeni iz kuće. Hipotekar će to uraditi. Mi čak nemamo ni hrane da se prehranimo, niti bilo šta drugo. I ja ne mogu dobiti nikakvu pomoć.” To je bilo verovatno najmračnije vreme koje je ona idad videla.

71 I upravo u to vreme, mali čamac je uplovio, i Isus je došao napred. Ona je išla dole do reke, sa njenim malim, drhtavim, telom.

72 I samo upamtite, zato što Isus dođe, svaki đavo u paklu će pokušati da vas udalji od Njega. To je tačno. Vi možete čuti Poruku, ali đavo će biti još uvek upravo na vašim ramenima, i reći će, “Nemoj slušati. Nemoj slušati. Nemoj slušati.” Ali nemojte mu verovati.

73 On je rekao, “Ko god hoće može doći i piti iz vode Života zabadava.”

Nemojte ga slušati, jer on je đavo.

74 I mala žena je sišla dole gde je Isus dolazio gore, i ljudi su se gurali oko Njega, siromašni, i tako dalje.

75 I tamo su stajali sveštenici i svi veliki lideri njihove religije. I oni su pravili šale u vezi Njega, i govorili, “A Ti si taj Koji isceljuje bolesne, nisi li to Ti? Pa, mi imamo mnogo bolesnih.

Hajde da vidimo kako ih Ti isceljuješ. Pa, Ti si Onaj Koji podižeš mrtve, zar ne? Mi imamo puno groblje tamo njih. Hajde da vidimo kako ih Ti podižeš.”

⁷⁶ On nikada nije čak ni obratio pažnju na njih. On je jednostavno prošao. On je imao jednu stvar da uradi, to je bila stvar koju Mu je Bog pokazao da uradi. [Brat Branham udara svojim rukama jedan put—Ed.] Ništa više i ništa manje.

⁷⁷ Kada Hrišćanin dođe do tog mesta, gde će on položiti na stranu i neće slušati sav taj skandal i stvari koje su govorene, i sve što se dešava; i ima jedan motiv, da uradi volju Božiju, za koju vas Bog šalje da uradite, to će biti drugačiji dan i drugačija crkva.

⁷⁸ Tada je ona otišla dole do te gužve. A Isus je išao dalje, sa Svojim sporim, stalozanim hodom.

⁷⁹ I ljudi su trčali do Njega i govorili, “Jesi li Ti Prorok? Jesi li to Ti? Jesi li Ti *taj*? Govoreći, kako bi bilo da dođeš ovde i uradiš nešto za mene? Hajde da vidimo Tebe kako činiš čudo. Mi bi želeli da Te vidimo kako pretvaraš vodu u vino; ovde ima krčag pun vode. Voleo bih da imam nešto. Oni su rekli da je bilo dobro vino. Učini od *ovog* vino. Da vidimo kakvog je ukusa.”

⁸⁰ On čak nikada nije podigao Svoju glavu. On je samo nastavio da ide dalje. To me čini da Ga volim.

⁸¹ Vi znate, to rade mali zajedljivi ljudi podižući galamu, i prepirući se. Veliki čovek nikada ne obraća pažnju na bilo šta kao to. Hrišćanin ne primećuje šta svet kaže, neka oni govore šta god žele. Oni su imali . . . Oni su suviše veliki da primete te male zajedljive stvari. Oni samo nastavljaju ići dalje, samo idu dalje.

⁸² Mala žena je mislila, “Sada ovo je jedini čas da ću Ga je ikada videti; i moja zadnja mogućnost. Jedina mogućnost koju ću ikada imati. I ja zaista verujem, ako bih samo mogla dotaći odeću ovog Čoveka, ja bih ozdravila.” Kakva vera! Kakvo vreme!

⁸³ I, dok je gomila pokušavala da je odgura, ona se spustila na svoje kolena, na neki način, i puzala kroz svu tu gomilu, sve dok nije dotakla Njegovu odeću. I ona se povukla nazad i stala u gomili.

Isus se okrenuo i rekao, “Ko me se dotakao?”

⁸⁴ Zašto, rekla je gomila, “Zašto, niko Te se nije dotakao.” Svi su to poricali.

⁸⁵ I Petar ga je ukorio. On je rekao, “Gospode, svi su Te dodirivali.”

On je rekao, “Ali Ja sam opazio da je sila izašla iz Mene.”

⁸⁶ I On je pogledao okolo, sve dok je On nije pronašao. I On je rekao, "Tvoja vera te spasila."

⁸⁷ Njen najmračniji čas. I Biblija je rekla, "Ona je osetila unutar sebe, da je crvenilo. . . tečenje krvi je stalo."

⁸⁸ Zar nije isti Gospod Isus ovde ovoga jutra? Čoveku koji sedi ovde, sa galopirajućim rakom, dok. . . Doktor je rekao, "On može živeti samo još malo." I dok je on prolazio pored oltara, u najmračnijem času koji je ikada imao, i petnaest minuta stajao ja temo nazad. I došao je ovde i rekao, "Sva teška osećanja su otišla od mene." Najmračniji čas, i onda Isus dolazi napred.

⁸⁹ Brat Burns sedeći tu preko, kada. . . Njegov dražesni mali kompanjon u Slavi, noćas. Kako je to bilo, on je ležao tamo, u bolnici ovde u Louisville, sa rakom na slezini. I doktori su odustali od njega. I brat Woods i ja smo bili napolju u šumi, u lovu na veverice. I mi smo došli u, i nešto me je prinudilo da idem u Louisville. Zašto? Ne znam.

⁹⁰ I rekao sam, "Brate Woods, vozi desno kod ugla, ja idem u Sutcliff's ulicu. I kada se budeš vraćao okolo ti me možeš pokupiti." Ja sam čekao i čekao. Nisam mogao naći njega nigde. I nešto zatim, ja sam primetio njega okrećući se na drugom uglu, i prolazeći pored ulice, misleći da je Sutcliff's bila druga ulica gore. Da je čovek samo pogledao, on bi mogao videti da Sutcliff's ulica nije bila tamo. I on je upoznat sa ulicom Sutcliff's. On je znao gde je to mesto.

⁹¹ Ali mala sestra Burns, koja odmara sa Bogom, noćas, je stajala u svom domu; uzela onu malu sliku sa Anđelom Gospodnjim na vrhu toga, i kleknula dole pred njom i rekla, "O Bože, pomoz mi da nađem Brata Branhama za mog dragog muža."

⁹² I ona je ušla dole u grad da plati račun za struju, na znajući gde sam ja bio u ovom širokom svetu. I ona je došla. Ja sam čekao preko pola sata. I ja sam gledao u kamion kako prolazi na drugi ugao. Rekao sam. "On se izgubio. Moram ići gore tamo." I samo što sam stigao do ćoška, I on je došao oko ugla, da me pokupi u kamion, i baš u to vreme, Sestra Burns je došla iza ugla.

⁹³ I tamo sa molitvom vere, Bog je izlečio njenog muža. I tamo ona sedi večeras. To je bilo u najmračnijem času, onda je došao Isus napred.

⁹⁴ Mi upravo mislimo da smo izgubljeni i zaboravljeni. I kada vi dobijete osećanje. . . Samo nastavite držeći se. On će biti tamo. Ne brinite.

⁹⁵ To je bio najmračniji čas koji je mala Georgie Carter idada imala, tamo dole u Milltawn. Ona je pripadala crkvi koja nije verovala u Božansko isceljenje. Oni su se rugali i ismejivali

Božansko isceljenje. I tamo ta mala žena je ležala u takvom stanju. I Gospod je progovorio meni ovde dole u krevetu, i rekao, "Idi dole u Milltown." Ja nikad nisam čuo za to mesto.

⁹⁶ Ja sam došao no ovu platformu, i rekao, "Gospod me šalje u mesto zvano Milltown. Tamo je malo jagnje koje je skroz upetljeno u nevolje, i više za pomoć." Niko nije znao gde je to bilo.

⁹⁷ I brat George Wright, on je bio jutros ovde, rekao je, "Ja znam gde je to. To je upravo ispod mosta." Ja sam otišao dole sledeće nedelje. Ja sam gledao svuda, i započeo sastanke u staroj Baptističkoj crkvi.

⁹⁸ I onda gospođa Hall me je vodila preko da se molim za tu malu devojkicu, i molio sam se za nju. Njen narod je napustio kuću. Oni nisu želeli ništa da imaju sa tim, zato što im je njihova crkva rekla, "Ma koja osoba," koja dođe na moj sastanak, "biće izbačena iz crkve." Tamo je ležala devet godina i osam meseci, položena na svoja leđa, nije bila u stanju čak ni da se makne. Ona je plakala. Ona se molila. Sve dok, vi niste mogle doći, do tog dana, i videti. Njen mali islikani krevet, ona ne namazala sve sa farbom celu pozadinu, vičući Bogu, da uradi nešto. A još uvek njena hladna, formalna, indiferentna crkva nije verovala u Božansko isceljenje i odbacila bi svakoga ko bi došao da se moli za nju na takav način.

⁹⁹ Tamo je bio njen tata đakon, ili nešto slično u crkvi. Njena majka i oni, veliku stubovi u crkvi. I tamo su bili odbačeni sve nade su nestale. Doktori su odustali od nje, još pre pet godina. Ona je jedva težila oko trideset funti; i ništa samo su kosti ostale. Njene male noge su izgledale kao drške od metle. I tamo je ona ležala sa kostima koje su bile prekrivene samo kožom i ničim više.

¹⁰⁰ Jednoga dana, idući dole tamo... I njena mama trčeći; i njen tata je napustio kuću. Oni nisu ništa hteli da imaju sa tim fanatikom. I jednoga dana, ušavši u molitvu za nju, rekao sam, "Mala devojčice da li bi želela da ustaneš i budeš krštena u Ime Gospoda Isusa, da spereš svoje grehe i da Mu služiš?"

¹⁰¹ Ja sam se morao približiti njoj da čujem šta je ona rekla. Ona je rekla, "Ja ću uraditi bilo šta." Ja sam pogledao, ležeći na mom... njenom krevetu, i tamo je ležala moja mala knjiga, zvana *Isus Isti Juče, Danas, i Zauvek*. Ja sam se molio za nju, i to je izgledalo kao da joj ništa ne pomaže.

¹⁰² Dve nedelje sam držao sastanke. Ja sam išao da krštavam u Totto's Ford. I toga dana sastanci su bili završeni, te noći. I dok je krštenje...

¹⁰³ Tamo je bio drugi službenik koji je zbijao šalu i izrugivao samu misao o vodenom krštenju, uz upotrebu Imena Gospoda Isusa Hrista. On je rekao, "Ako bilo ko od mojih ljudi koji sede

pod ovim šatorom, budu ikada oko ovog čoveka, izlazite odavde odmah. Ja ne želim ništa da imam sa njima.” I gospođa Wright, desilo se da je sedela tamo, i ona je izašla odmah napolje. I odmah sledeće nedelje . . . Ja nikada nisam otvorio usta i rekao reč o tom čoveku.

¹⁰⁴ I ja sam otišao, tamo na mesto da bude . . . da krštavam tamo u Totton’s Ford—u. I kada sam ušao u vodu, tamo su stajali ljudi sa njegovog probuđenja, stojeći na nasipu, i zbijali su šalu sa mnom što krštavam u Ime Gospoda Isusa. I kada sam ušao u vodu, i upravo u to vreme Isus je došao napred.

¹⁰⁵ Ovde je došla njegova cela zajednica, sa njihovim dobrim odelima na sebi, gazeći u blatnjavu vodu, vičući, “Bože budi milostiv meni!” I ja sam ih sve krstio u Ime Isusa Hrista, pravo tamo u tom malom zalivu.

¹⁰⁶ Otišao sam gore do Brata George’s. I Brat George je rekao, “Brate Branhame, dođi na večeru za nekoliko minuta.”

¹⁰⁷ Rekao sam, “Ja se moram moliti.” Otišao sam preko u šumu, i nisam se mogao moliti, ovde i tamo. I iznenada kada se skoro smračilo, pogledao sam, i tamo je bilo Svetlo sijajući dole na malo drvo vrbe, i rekloje, “Stani na svoje noge, i idi putem do Carter’s—ovih.”

¹⁰⁸ Mala Georgi—je ležala tamo, i plakala govoreći, “Oh, mama ja ću biti ostavljena. On će da ode danas, i ja neću moći više da ga vidim nikada.” I to je bila završna služba, te noći, tog velikog probuđenja. Eto gde je ona bila, izgledalo je kao da su sve nade otišle. I otprilike u to vreme, Isus je došao napred.

¹⁰⁹ I ta mala žena ležeći tamo, svega tridestet i još nešto funti teška. Kada sam ja ušao tamo i položio na nju ruke, i rekao sam, “Sestro, Gospod Isus mi je se pojavio nedavno, preko one strane brda tamo. On je rekao da dođem ovde i položim svoje ruke na vas, da bi mogli da ozdravite.”

¹¹⁰ To malo, koščati telo koje nije ustalo iz kreveta devet godina i osam meseci, je stalo na svoje noge i požurilo do piana, i počelo da svira.

Isuse drži me blizu krsta,
Tamo je dragocena fontana,
Oslobađa od svega, isceljujuća bujica
Koja teče sa planine Golgote..

¹¹¹ To je bio najmračniji čas koji je Georgie ikad imala, onda je došao Isus napred.

¹¹² Kongresmen Willie D. Upshaw, šezdeset i šest godina u invalidskim kolicima, guran iz kongresnih hola, iz mesta na mesto. Molilo se za njega, stotine puta. On je bio vice predsednik Baptističke Asocijacije juga, Južni Baptista. Veliki čovek, predivan čovek, čovek koji je trebalo da bude Predsednik Sjedinjenih Država u1926—toj, ako bi prodao svoje

prvorodstvo. Ali, on je mrzeo viski. I on je žurio da se donese papir o prohibiciji, kada bi ga demokratska partija izabarala. On je rekao da oni hoće i da će oni to uraditi. Naravno, on nije mogao lako da uradi to. On je bio zaista voljen.

¹¹³ Ali on je rekao, “Ja neću prodati moje prvorodstvo, i da bi bio i predsednik sveta.” Aleluja! Bože daj nam takve ljude, u našoj Beloj Kući ovde. Da, gospodine. Onda kako će on ležati bogalj? Njegova leđa slomljena, još od njegove sedamnaeste, a imao je osamdeset šest.

¹¹⁴ I jedne večeri, tamo, pred deset hiljada ljudi, kada ga je Roy Davis poslao tamo. I on ga je odgurao u invalidskim kolicima, nakon što se Roy molio za njega, i stotine drugih. I ja nisam nikada čuo o tom čoveku, u mom životu. Tamo je on bio, sedeći nazad tamo, baš na nekom drugom sastanku. Ja samo otišao na platformu. I upravo u tom trenutku, ja sam pogledao, i video sam plast sena, i maloga dečaka kako se igra. Kao što je Sveti Duh počeo da otkriva, On ga je označio izdvojio ga je napolje i rekao mu je da je on bio kongresmen, i da ga je Isus Hrist učinio zdravim.

¹¹⁵ Tamo, njega, kao invalida, šezdeset šest godina u invalidskim kolicima, osamdeset šest godina star, najmračnije vreme koje je on ikada imao. Sve nade su nestale, za njegovo isceljenje. [Brat Branham tapše rukama jednom—Ed.] Onda je Isus došao napred. I čovek je bio u invalidskim kolicima šezdeset šest godina, ustao je i otrčao na platformu, sa osamdeset šest godina, i dotakao svoja stopala, i skakao gore dole. I stajao je na skupovima Billy Graham—a i pevao, *Ja Sam Oslonjen Na Večne Ruke*, na stepenicama Bele Kuće. U najmračnijem času, onda je došao Isus napred.

¹¹⁶ Bio je najmračniji čas koji je Abraham imao, kada je imao stotinu godina, onda je došao Isus napred.

¹¹⁷ Jedne večeri nakon što je bilo propovedano puno vremena, On je poslao Svoje učenike na put. I oni su ušli u barku, i isplovili su bez Njega. I izgledalo je kao, da, kada je On to uradio, da je On bio napolju van mora gde se barka nalazila. I mala oluja je naišla. I đavo je rekao, “ja ih imam sada daleko od Njega. Ja imam ove svete valjače udaljene od njihovog Gospodara. Videću koliko mnogo Poruke će oni nositi po celom svetu. Ja ću podaviti svakog od njih ovde.”

¹¹⁸ Tako, tamo je došla velika oluja. Đavo je počeo da šmrče svojim dahom, i oluja je počela. I mala barka je počela da poskakuje gore pa dole, *ovako*. Jedra su se polomila. Vesla su se polomila. Barka se ispunila vodom. I to je bilo najmračnije vreme. Bez sumnje oni su držali jedni druge oko pojasa i plakali. Oni su mislili, “Oh, gde je On otišao? Šta se desilo sa Njim? Zašto mi nismo čekali i uzeli Ga sa sobom? Zašto ga mi nemamo učamcu sa nama?”

119 I mnogo puta, vi možete misliti istu stvar. Moj prijatelju, ti si možda bez Njega, ali, seti se, On te još uvek posmatra. On zna tačno gde ste vi. Možda imate problema u vašoj kući. Možda ima problema u vašoj duši. Možda imate problema u svom telu. Šta god da je, ne brinite. On ima Svoje oči na vama. On vas posmatra.

120 On se popeo na vrh planine. On je posmatrao tamo, i On je video svaki trik koji je đavo koristio. Aleluja!

121 On se nije samo uspeo, već On se uspeo na bedem Golgote; i ne sama na Golgotu, već na bedem Slave. I On sedi večeras, pored Veličanstva. On gleda dole na zemlju. Ne može čak ni talasčić da dođe sa vode bez (Njega) to je pomoću Njegove dozvole; i more ne može da se pomeri; lišće ne može da se pomeri, ptice ne mogu da lete. [Brat Branham tapše svojim rukama dva puta—Ed.] Oh, blagoslovljeno da je Ime Gospodnje!

122 On je iznada svih stvari i sila. Zemlja Mu je načinila najmanje ime koje Mu je moglo biti dano; Bog Mu je dao najveće Ime koje Mu se može dati. Zemlja Ga je stavila tako nisko sve dok Ga nisu mogli staviti u grešnički grob; Bog Ga je podigao na najvišu visinu. On je tako visoko sve dok On ne treba da pogleda dole da bi video Nebo.

Njegove oči su na vrbacu,
Ja znam da me On posmatra.

123 On vas posmatra. On zna svaku misao koje je u vašem umu. On zna svako delo koje vi činite. On zna sve o vama. To je tačno.

124 Vi kažete, “Ali ja sam poveratnik u greh, Brate Branhame.” To ne čini ni malo razlike. On zna u kakav si se greh povratio. On zna baš tačno na čemu si ti. [Brat Branham kuca po propovedaonici dva puta—Ed.]

125 Vi kažete, “Pa brate Branhame, ja sam išao bez Njega, takođe. Imao sam priliku jednom da govorim. Imao sam priliku da—da budem Hrišćanin. Imao sam priliku. Propovednik je načinio poziv i ja sam trebao da idem. Jednom sam probao, ali ja sam zakazao. Ja sam radio *to* i *ovo*. Nije važno šta si uradio, On još uvek ima Svoje oko na tebi.

126 Učenici su otišli bez Njega. I najmračniji čas, kada ih je taj đavo imao udaljene odande, udaljene od Njegove Prisutnosti, on je počeo da podiže oluju na njih.

127 Možda je to šta on čini vama večeras. On vam, je možda dao rak. On vam je možda dao *to*. On vam je možda dao *ovo*. On vam je možda dao slomljen dom. Možda vam je dao iskidano srce. On vam je možda zadao brige. On vam je zadao glavobolje. Ja ne znam šta će on uraditi. Ali ima jedna stvar koju znam, da Bog još uvek ima Svoje oči na vama. To može biti vaš najmračniji čas. Ja ne znam; Bog zna.

128 Ali baš u tom najmračnijem času, kada su oni bili baš spremni da potonu, onda je došao Isus hodajući po vodi, baš potpuno ne uznemiren. Veliki talasi su se jednostavno izravnali pred Njim, dok je On išao dalje.

Petar je rekao, “Gospode, ako si to Ti, pozovi da dođem k Tebi.”

On je rekao, “Dođi. Došetaj ovamo.”

129 “Molite, i primićete; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Jer svako ko kuca, biće mu otvoreno; svako ko traži, on će naći.” Svakako. On još uvek nadgleda. I čudna stvar u vezi toga, kada su ti učenici bili bezpomoćni i beznadežni, i kada je Isus došao k njima, to je bila jedina stvar koje im je mogla pomoći, a oni su bili uplašeni od Njega. Oni su se plašili Njega.

130 I ja kažem danas, prijatelju, kada su nacije izneverile, kada su ljudi izneverili, kada su komunisti izneverili, kada su crkve izneverile, kada je sve ostalo izneverilo, to izgleda kao da smo potpuno propali. I uglavnom u ma kom vremenu, ma kom času, vi možete čuti krik, i vi nećete bitu u stanju ni da kriknete dok ceo svet ne bude uništen. Jednom kada počnu sa bombama uradiće to. To je sve što treba da uradite, samo jedno. Oni ne moraju da napuste Moskvu. Oni mogu da sede baš tamo i da bace jednu na Fourth Street, u Louisville. I mi možemo ostati ovde i baciti jednu na Moskvu, takođe.

131 I šta će se dogoditi kada ti veliki brodovi postavljeni tamo u moru ovako, sa tim usmerenim raketama pravo na te gradove? Jedan na ovu stranu, usmerenu na *ovaj* pravac; i jednu na onoj strani, usmerenu na *taj* pravac. [Brat Branham pucketa prstima jednom, i onda ponovo—Ed.] Prva kad udari, ove će udariti na taj način.

132 Šta će se dogoditi? Kakvu korist ćeš onda imati od kuće? Kakvu korist ćeš onda imati od novca? [Brat Branham tapše rukama dva puta—Ed.] Od kakve koristi će vam onda biti vaš momak ili vaša devojka, šta će vam ona uraditi? Kakve koristi ćeš onda imati od ma čega? Ako niste ispravni sa Bogom, vi ste izgubljeni za vreme i Večnost.

133 Ovo je najmračniji čas sa kojim se ovaj svet ikada suočio od početka vremena. Nije bilo nikada vremena u celoj istoriji sveta da je mračan kao sada.

134 Rak je podivljao. Samo mislite da... Čuo sam izjavu prošlog dana, ovakav izveštaj, “Da će ove godine više ljudi umreti u Americi, od pušena cigareta, koje prouzrokuju rak, da će umreti više ljudi u Americi, nego što je bilo ubijeno za četiti godine Korejskog rata. “ Rak je podivljao.

135 Bolesti nastupaju, i svašta se dešava. Pa, mi ne znamo šta da očekujemo. Doktori ne znaju kako da nazovu bolesti, tako

oni govore. “To su virusi.” Šta je virus? Pitajte lekara. To je nešto o čemu on ništa ne zna. On samo kaže, “To je virus.” To je sve što jeste.

¹³⁶ Nalaze se male stare bube i leteći demoni, a da čovek nije čuo o tome ranije. Sve je u pokretu. Sve, mi pokušavamo da obuzdamo to sa prirodnim stvarima. Ali kada mi pokušavamo ovo, tu iskrnsne još nešto. Tačno. Dajte čoveku pencilin za *to*, nešto će još da iskrnsne. Vi dajte *to*, to je. . .

¹³⁷ Vi ste baš skroz van puta. Bog ima put, mi bi trebali ući u to.

¹³⁸ Crkve su izneverile. Prezbiterijanci su izneverili. Metodisti su izneverili. Baptisti su izneverili. Pentakostalci su izneverili. Sveti Hodočasnici su izneverili. Crkva Božija je izneverila. Mi smo svi izneverili. [Brat kuca šest puta po propovedaonici—Ed.] To je tačno. Vi ne možete reći, “Ja sam Metodista,” i delovati sigurno. Vi ne možete reći, vi ste Baptista i delovati sigurno, Metodista, ili Prezbiterijanac, šta god vi možete biti, ili Pentakostalac. Vi ne možete reći da ste sigurni, ne zato što pripadate crkvi, zato što je crkva mizerno zakazala.

¹³⁹ Bolesti su u takvou ekspanziji, sve dok, verujem, pet od osam, ili nešto tako, će umreti ove godine od raka. Mislite o tome. I zaraze svih vrsta, nove zaraze, i stvari se lome, to je baš užasno mialiti o tome.

¹⁴⁰ Automobili ubijaju. I svaki dan, ljudi vozeći putem tako nervozno, i vičući.

¹⁴¹ Zašto, ja sam hodao niz ulicu u Louisville, juče, i jedna žena je htela da me ćušne sa ulice. I ja sam hodao dalje *ovako*, i moja žena je bila sa mnom, i ja sam čuo nekoga iza mene. Gužva je bila baš. . . I neka žena luckastog izgleda, sa zapaljenom cigaretom, rekla je, “Pa, sada ako ne znaš kojom stranom ulice želiš da ideš, gubi se sa ulice.”

Ja sam rekao, “Pa damo” . . .

Ona je rekla, “Umukni!” Tu ste vi. Tu ste vi.

¹⁴² Šta je to? To je neuroza. To je mentalno. I doktori tvrde da devet od deset Amerikanaca pate od mentalnih nedostataka. Čak psihijatri, koji bi trebali da budu tumači mentalnog stanja, oni su postali divlji i umobolni. Oni ih zlostavljaju u institucijama za umobolne.

¹⁴³ Bolest uma je u porastu. Silovanja su u porastu. Viski je u porastu. Izumi su u porastu. Prevarljivost je u porastu. Nena načina da se to zaustavi. Komunizam se širi kao potop. Nema načina zaustaviti to, zato što su oni u vladi i svuda.

¹⁴⁴ Oh, ali, blagoslovljen da je Bog! Baš u ovom najmračnijem času, onda ovde dolazi Isus pokrećući se, sa Svojom ispruženom rukom, i pokazujući znake i čudesa i dajući

spasenje i milost ljudima. Najmračniji čas koji je ovaj svet ikada video! Kada stena Gibraltarska bude raznete na parčice jednog dana. Ali, Stena Vekova će stajati zauvek, kao sećanje na uskrsnuće, Hristovo.

¹⁴⁵ Bog vas blagoslovio ljudi! Bog vas blagoslovio deco! Ve ste možda siromašni. Vi možda ne znate odakle će doći sledeći obrok. Ali tu je jedna stvar, vi ste upravo dobro došli ka Fontani Života večeras kao najbogatiji ljudi na svetu. Vi dođite bez novca, bez cene. To je otvoreno za svakoga ko hoće.

¹⁴⁶ To je najmračniji čas koji je porodica ikada videla. Pogledajte na slomljene porodice. Više je razvoda u Americi samoj, nego što je u ostatku sveta zajedno. Razvodi su u ekspanziji. Gde je poštenje i ozbiljnostg i ženstvenost otišla od naših Američkih žena? Pogledajte na čoveka, i sve što oni rade je brza vožnja na putevima, pokušavajući da izbace sve napolje sa svoga puta, oni mogu ići dole i piti pivo pre nego što idu kući.

¹⁴⁷ Pogledajte naše mlade tinejdžerke, devojčice dolazeći niz ulicu, sa cigaretama u rukama. I nije važno koliko mnogo medicinska nauka upozorava, "To je rak! To je rak!" Oni ne mare. Oni ne mare. Oni će pušiti njih odmah zatim svakako.

¹⁴⁸ I propovednici mogu stajati propovedati vam svetlo njihovog dana, i reći im da je to pogrešno i oni će reći, "Oh, ti stari fanatiče!" Svet je spreman za sud i mi ćemo to primiti. Zabeležite moju reč, neće proći mnogo vremena dok se nešto ne bude desilo.

¹⁴⁹ Kada je vidim ovo probuđenje, prošireno za trenutak. To je išlo preko. I stojeći tamo, ta Jutarnja Zvezda visila je nad tom rekom, pre dvadeset i nešto godina, kada je On rekao, "Poruka će se raširiti po svetu." I to će biti staromodno, Pentakostalno izlivanje Svetoga Duha, i vatrena probuđena i isceliteljske službe će prekriti globus.

¹⁵⁰ Oni su napravili mnoge greške. Novive, upravo ovde gore, ne tako davno, u McCall ili McCall's. Kada je taj čovek pretio na mojim sastancima tamo; gore u Mineapolis—u, neko od njih. . . Gospodin Petersnon i oni su došli govoreći mi da je on bio na sastanku. Rekao sam, "Nema sumnje uopšte. Već vi niste nikada pretražili vaše predmete ispravno. Vi kažete A. A. Allen je napisao tu knjigu. I A. A. Allen nema ništa sa time. Onda ako je to bila takva greška, ja verujem da je ostatak toga mnogo kritika. Rekao sam, "Zaista braća su zaslužila mnogo kritika. Oni su napravili mnogo grešaka. To je u redu. Ali braćo, ja bih radije bio na ratnom polju, čineći greške, nego bio kritičar ljudi koji pokušavaju da pridobiju duše za Boga." Šta vi radite u vezi toga?

¹⁵¹ Blagoslovljeno da je Ime Gospoda Boga! Sila Gospoda Isusa Hrista je baš dovoljna večeras. To je jedina Stena. To je jedina nada. To je jedina Vera. I Hrist je sebe predstavio vama.

¹⁵² [Prazno mesto na traci]. . . i živi ili se okreni i umri. To je najmračniji čas koji je svet ikada video. Ali Isus je došao napred, i On je ovde sada. Njegovi blagoslovi su otvoreni. Njegov bok je proboden. Njegove ruke su ispružene. "I ko god hoće, može doći i piti iz Fontane Života za džabe!" Vi činite vaš izbor. Vaše Večno odredište biće—biće određeno na temelju vašeg odnosa prema Isusu Hristu. Ovo može biti vaša zadnja šansa.

¹⁵³ I dok mi poginjemo naše glave sada samo za reč molitve, zamomoliću sestru da dođe do klavira.

¹⁵⁴ I dok je svaka osoba u molitvi, želim da mislite o tome. Gde biste vi mogli ići noćas? Šta bi se desilo ako bi vas noćas zadesio srčani udar? Ovo je možda bila zadnja šansa koju imate. Mislite o tome sada. Stvar je, zar nećete iskoristiti ovu priliku?

¹⁵⁵ Vi kažete, "Pa ja sam još mlad." Oh, brate, sestro. On ne gleda na godine. Vi možete preći liniju kada ste mladi ili kada ste stari, to nema veze. Vidite?

¹⁵⁶ Naš Nebeski Oče, Poruka, mi znamo da Si je Ti dao u Hristovo Ime. Ovo je najmračniji čas koji je svet ikada video. Ovo je najmračnije vreme koje je ljudska istorija ikada napisala. Nalaze se projektili u vazduhu, leteći tanjiri, tako ih zovu.

¹⁵⁷ Vi kažete: "Biće znaci na nebu i na zemlji, veliki zemljotresi, tresući razna mesta, vulkanska erupcija; veliki talasi na morima." Vi kažete, "More bući. Ljudska srca izneveravaju." Zaista. Svet ne zna šta radi. Prva atomska bomba govori o tome. "Vreme smetenosti, uznemirenost među nacijama. Vi kažete, "Kada se te stvari dese, onda podignite svoje glave, vaše Otkupljenje se približava."

¹⁵⁸ Kada mislim dalje, na te Jevreje. Ja vidim tu Davidovu staru šestokraku zvezdu, najstariju zastavu na svetu, viseći tamo. Zašto nacije ne mogu videti to? I misliti, da će nas vlastita ljubljena nacija povezati sa Arapima, tako izgleda. Biće pok prokletstvom baš tako sigurno. Oni su prezrivo odbili milost Božiju, sada omi moraju primiti Sud. Vidite tu staru zastavu tamo! Vidite da pustinja postaje kao ruža u procvatu! Vidite te Jevreje vraćajući se skroz iz Irana, koji su bili tamo dve i po hiljade godina! Biblija kaže da nošeni nazad u Jerusalim na krilima orla. Vidite te velike Ujedinjene Avio Kompanije vraćajući ih nazad na krilima orla, kao što je bilo. Onda, silazeći sa brodova i gledajući, i govoreći, "Gde je Mesija?"

¹⁵⁹ Vi kažete "Kada smokvino drvo ispusti svoje pupoljke, leto je blizu." Mi vidimo da je ono propupilo. I mi vidimo i sve drugo drveće da pupi. Mi znamo da je blizu. Mi vidimo Ismaela

i Isaka dole kako hvataju jedan drugog za grlo, kao što Si rekao. Svako proroštvo baš sada udara. Bože budi milostiv i spasi izgubljene.

¹⁶⁰ Ako bi ovde bio večeras jedan, Gospode, ko treba Tebe, govori njegovom ili njenom srcu sada, jer može biti da je to najmračniji čas. Ako mi to ne shvatamo. Možda ovde ima neko ko ne shvata da je ovo najmračniji čas, ali to jeste. Satana ih ima možda tako uvučene u stvari ovoga sveta, da oni to ne shvataju.

¹⁶¹ Vi kažete, u Bibliji, “Vi ste goli, bedni, jadni, slepi i to ne znate.”

¹⁶² Bože daruj večeras, da muškarci i žene i dečaci i devojčice, mogu doći sebi i shvatiti da je ovo najmračniji čas koji je svet ikada video. Sada daruj to, Gospode, da ako ovde ima ikoga ko Te ne poznaje, da oni dođu lepo i ponizno do krsta večeras, i prihvate Hrista kao ličnog Spasitelja.

¹⁶³ Ima li ovde takve odluke, sa našim pognutim glavama, da ste želeli da vas se setimo u molitvi dok mi zatvaramo službu? Hoćete li podići vaše ruke Bogu, i reći, “Seti me se.”

¹⁶⁴ Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio i vas, i vas, i vas. Bog vas blagoslovio tamo nazad. I vas damo, da. Hoće li biti još neko drugi pre zatvaranja? Bog vas blagoslovio mlada damo.

¹⁶⁵ Vi kažete, “Brate Branhame, da li to nešto znači kada sam ja podigao svoju ruku?” To baš zavisi šta ste vi mislili.

¹⁶⁶ Da li znate, kada vi podižete ruku, vi prkosite svakom naučnom zakonu? Da li znate da bi vaše ruke trebale visiti dole, gravitacija ih privlači na zemlju? Znae, kada podižete svoje ruke gore, da to pokazuje da je tamo nešto nadprirodno u vama napravilo odluku? Nešto što nije prirodno. Nešto što nije naučno. To je duh u vama, koji vas čini da slomite gravitaciju, kroz nadprirodno Biće u vama, podižući ruke prema Bogu Neba, i govoreći, “Ja sada prihvatam Isusa kao moga Spasitelja.” Da li znate da je to duh u vama koji to radi? Vi to ne možete uraditi sami. To je šta znači, razlika između Života i smrti.

¹⁶⁷ Ako ste neispravni, podignite ruku ka Njemu. I ako On vidi vrapca, On vidi i vas. Sigurno.

¹⁶⁸ Sada, dok ste na svojim sedištima. Ako želite doći do oltara i moliti se, to zavisi od vas. Ako želite ostati na vašem sedištu, mi ćemo se moliti za vas. Vi možete učiniti svoj izbor na koji način da se molite. Bog će čuti. Imo oko stotinu ruku podignutih.

¹⁶⁹ Sada, ako vi želite, želite Boga da uradi to za vas, tačno gde je On osudio nas, tačno na tom mestu, On će uzeti osudu dalje od vas. On će uzeti vaš sud na Sebe. I On je već platio za to.

170 I On će reći, “Oče, stavi sve njegovo na Moj račun. To je rešeno.” Bog će vam dati Svetoga Duha, tačno gde ste sada.

171 Da li ste zaista mislili to kada ste podigli vašu ruku? Ako jeste, sada hajde da se molimo.

172 Blagoslovljeni Spasitelju, ja baš ne znam koju noć će biti moja zadnja služba. Ja šelim propovedati svako od njih kao da će mi to biti zadnja. Jer ja ne znam kada ćeš Ti reći, “Sve je gotovo sada. Dođi kući.” Ja se molim da me Ti čuvaš. Ja želim ostati i propovedati Reč. Ja vidim potrebu Evandelja, i efekte koje ono ima na ljudsku vrstu. Ali ovde u našoj vlastitoj predivnoj zemlji Americi, mi smo videli toliko mnogo konfora bogatstva, novca, svega.

173 Oh, mi baš ne možemo ići tako, a većina sveta gladauje. Mi smo bili dobro hranjeni i obučeni, i mi imamo naše kuće, naša kola. Mi nemamo potrebe ni za čim, i ne znamo da smo “bedni, jadni, slepi,” duhovno govoreći, “goli”, bez Krvi Gospoda Isusa. Iako možemo imati velika članstva u crkvi. Mi možemo imati veliki socijalni status u susedstvu. Mi se možemo oblačiti bolje, jesti bolje. Ali, o Bože, u vezi te duše!

174 Sada, u ovom mračnom času, vi ste još uvek ovde, zato što vi stavljate osudu na srca. Trebalo bi biti tamo nekoliko ruku, predpostavljam, stotinu; možda grešnik. Može biti. Ja to ne znam, Gospode, ali Ti znaš svakoga od njih.

175 I sada, svečano, u završnoj molitvi, ja ih prinosisim lepo i ponizno Tvojim nogama, kao atribute moje propovedi večeras, kao plodove Poruke. Ja ih prinosisim Tebi Gospode, pošto su digli svoje ruke meni da ih se setim u molitvi. I oni sada kliču u svojim srcima, pred krstom. Primi ih Oče. Uzmi ih kao Tvoju voljenu decu. I ma gde da oni idu u crkvu, gde god to može biti, oh, mogu li oni postati molitveni ratnici. Mogu li oni postati, pridobivači duša; radite, jer noć dolazi. Daruj to Oče. Uzmi ih u Svoju brigu, i blagoslovi ih i daj im veliku želju njihovog srca. I može li blagoslovljeni Duh Sveti ispuniti njihove živote. Jer mi to tražimo u Hristovo Ime. Amen.

176 Koliko od vas voli Gospoda Isusa sa celim svojim srcem? Oh, nije li On divan? Koliko se vas oseća skroz izčišćenim? Baš kao da je Gospod sišao dole i uzeo Svoju veliku četku za pranje i baš sve očistio to dalje. Oh, moj!

177 Daj nam akord od te stare, verujem, pesme Armije Spasa, “Šta može oprati sve grehe? Ništa samo . . . [Brat Branham pauzira. Zajednica kaže, “Krv Isusova.”—Ed.] Šta te može učiniti celovitim ponovo? Ništa samo . . . [“Krv Isusova.”] Hajde da pevamo ta svi zajedno, sada.

Šta može oprati dalje naše grehe?

Ništa, samo Krv Isusova;

Šta me može učiniti celovitim ponovo?

Ništa, samo Krv Isusova.

Oh, dragocen je taj izvor
 koji me čini belim kao sneg;
 Ni jedan drugi izvor ne znam,
 Ništa, samo Krv Isusova.

178 Nije li to predivno? Volite li vi stare himne? [Zajednica kaže, "Amen."—Ed.] Oh, moj! Želeo bih da vidim nešto sada. Ko je od . . . vas svih Metodista, dignite svoje ruke. Bogu. Svi vi Baptisti podignite svoje ruke. Ima li ovde Svetih hodočasnika? Podignite svoje ruke. Nazarena? Podignite svoje ruke. Crkve Božije? Podignite svoje ruke. Prezbiterijanaca? Podignite svoje ruke. Ima li ovde katolika? Podignite svoje ruke. Baš pogledajte samo raznolikost crkava ovde!

179 Sada dok mi pevamo to ponovo, šta će učiniti Prezbiterijance celovitim? Ništa samo Krv Isusova. Šta će učiniti Metodiste celovitim? Ništa samo Krv Isusova. Šta će učiniti Nazarene celovitim? Ništa samo Krv Isusova. Šta će učiniti . . .

180 Koliko mnogo Pentakostalaca? Zaboravio samo da pitam to. Koliko mnogo Pentakostalaca je ovde? Podignite vaše ruke. Sada ljudi vide. Oni kažu da smo mi Pentakostalna crkva. Bilo je pet ruku podignutih kao Pentakostanci. Tu ste vi.

181 Mi nismo Pentakostanci, kao denominacija. Mi smo Crkva živoga Boga. Mi smo deca Božija. Mi smo Prezbiterijanci. Mi smo Metodisti. Mi smo Baptisti. Mi smo Luterani. Mi smo Nazareni. Mi smo Pentakostanci. Sveti Hodočasnici. Mi smo svi oni. Jer mi smo svi jedno, u Hristu Isusu. Šta je to učinilo? *To!*

Šta može oprati dalje moj greh?
 Ništa, samo Krv Isusova;
 Šta me može učiniti celovitim?
 Ništa samo Krv Isusova.

Oh, dragocen je taj izvor
 koji me čini belim kao sneg;
 Nema drugog izvora da znam,
 Ništa samo Krv Isusova.

182 Nije li on predivan? Da gospodine! Sada dok mi pevamo. "*Dole na Krstu*" ja želim da Metodisti, i Baptisti, Prezbiterijanci, i Pentakostanci, i Nazareni, da se svi rukuju jedni sa drugima, u redu, dok mi to pevamo.

Dole na Krstu gde . . .

Okrenite se sada, rukujte se sa nekim.

Dole gde je očišćene . . .
 Gde je na moje srce Krv stavljena;
 Slava Njegovom Imenu!

[Brat Branham priča sa bratom Nevilom—Ed.]

Slava Njegovom dragocenom Imenu!
 Gde je na moje srce Krv stavljena;
 Slava Njegovom Imenu!

¹⁸³ Sada ovo je veče uzimanja Večere Gospodnje, kao, što svi znaju. Mi uzimamo Večeru Gospodnju večeras. I ja sam zaboravio to dok me brat Nevil nije upravo podsetio.

¹⁸⁴ Sada, koliko vas se oseća zaista dobro, da ste vi Nazareni Sveti Hodočasnici Pentakostanci Baptisti? Da vidim vaše ruke. Ja sam primetio ovde Baptiste i Metodiste stojeći na platformi, rukujući se jedni sa drugima. Oh, zar nismo mi. . . Nije li to divno biti sluga Gospodnji?

¹⁸⁵ Sada vi ste samo deca. I deca imaju užasno smešne puteve, znate. Oni bi se jedan minut svađali a sledeći igrali. I to je način na kakav bismo mi trebali biti. Baš oslobodite se tih galama, sa svojih ramena, i izađite napolje i imajte zabave, igrajte se sa svojim lutkama, šta god bi trebalo da bude urađeno.

¹⁸⁶ Sada mi smo imali probuđenje. I mi ćemo pevati Gospel, propovedati Evandjelje, i baš imati divno vreme. Koliko vas će se moliti za to? [Zajednica kaže, "Amen!"—Ed.] Oh, to je dobro. Sada, dođite i pomozite nam. Uzmite telefone. Uzmite bilo koji način koji možete, i pozovite svu decu. Recite im, "Dođite sada ovamo i pomozite nam sada. Mi ćemo imati nešto zajedništva oko Reči."

¹⁸⁷ Sada vreme Večere Gospodnje. Svako je dobro došao da uzme Večeru Gospodnju sa nama, baš par minuta. Oni će doneti to pred oltar, i deset ili petnaest minuta, to je sve gotovo, i onda onda obavljamo nogopranje.

¹⁸⁸ Brat Newille će čitati Pismo u vezi Večere Gospodnje, dok mi budemo stvarno u punom poštovanju sada, dok budemo uzimali Večeru.

Onda Je Došao Isus, Vol. 1 No. 1
(Then Jesus Came, Vol. 28 No. 10)

Ova Poruka od Brata William Marrion Branham je propovedana u originalu na Engleskom u Nedelju uveče, 7, Aprila 1957, u Branhamovom Šatoru u Jeffersonville, Indiana, U.S.A. i skinuta je sa magnetofonske trake i odštampana je neskrraćeno na Engleskom.

Štampano na Srbskom 1997.

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org